

KLÁRA BENEŠOVÁ A JEJÍ DĚTI

Klára se narodila roku 1874 Marii a Ignáci Klepetářovým v Jistebnici na Táborsku. Měla šest sourozenců, sestru Johanu a bratry Josefa, Ludvíka, Bernarda, Šimona a Julia.

Vdala se za Bohumila Beneše z Lomnice nad Lužnicí. Usadili se v Berouně, provozovali obchod a narodily se jim dvě děti, v roce 1900 dcera Hilda a v roce 1913 syn Oskar.

Přišla 1. světová válka a Bohumil padl na italské frontě. Vdova se dvěma dětmi se dostala na čas do úzkých, musela se ohánět, ale dokázala, že obě její děti navzdory nouzi vystudovaly gymnázium. Hilda šla po maturitě studovat farmacii, Oskar se stal úředníkem ve Třeboni a jeho životní zkušenost ho přivedla mezi levicovou mládež. Seznámil se s Annou Benešovou, sdíleli stejné ideály a také lásku k Nezvalově poezii, zejména k básni Sbohem a šáteček. Měla se jim hodit.

O Klářině životě víme jen málo. Bydlela v Hořovicích a jistě byla pyšná na dceru. Hilda se stala doktorkou farmacie, vdala se za hořovického lékárníka doktora Ferdinanda Beštáka, v roce 1925 se jí narodila dcera Zdenička a Hilda se stala spolumajitelkou hořovické lékárny U černého orla.

Nacistická okupace všechno změnila. V roce 1940 se nechal doktor Bešták se svou židovskou manželkou rozvést. Po válce byl rozvod anulován, možná se manželé dohodli, že rozchodem lépe ochrání dceru Zdenku. Otec ji schovával různě na Hořovicku, válku přežila.

Nevíme, co se dělo s Hildou a její matkou Klárou první dva roky války a zda měly něco společného s Plzní, jisté je, že Klára jela do ghetta Terezín transportem T 26. ledna 1942 právě odsud.

S matkou se v Hilda Terezíně těsně minula, přijela transportem Ca z Prahy 24.10.1942, ale Klára byla pět dní předtím 19. října deportována do Třeblinky na smrt. Ani Hilda v Terezíně dlouho nepobyla, už dva dny po příjezdu 26. 10. 1942 byla zařazena do prvního terezínského transportu do Auschwitz-Birkenau a tam zavražděna.

Oskar a jeho žena Anna hned na jaře 1939 komplikovaně utekli do Sovětského svazu. Po zformování československé jednotky v Buzuluku vstoupili do armády. Anna byla spojačka a zdravotnice, Oskar se stal důstojníkem, bojovali třeba u Sokolova, u Kyjeva nebo u Bílé Cerkve. Oskar prošel parašutistickým výcvikem a museli se rozloučit, sbohem a šáteček, naplň se, osude. Jednotka parašutistů seskočila v březnu 1945, aby podpořila partyzánský odboj na Mělnicku a Kokořínsku. Skupina "Národní mstitel" se rozrostla, byla udána konfidentem gestapa a při přestřelce 24. 4. 1945 Oskar padl. In memoriam byl povýšen na kapitána.

Anna se zúčastnila karpatsko-dukelské operace, byla třikrát raněna, konce války se dočkala jako kapitánka československé armády. V roce 1950 se znovu vdala za spolubojovníka od Sokolova Ericha Juckera, jehož dramatický osud můžeme najít na stránkách Paměti národa. Zemřela v roce 1998 a je pochována na Novém židovském hřbitově na Olšanech spolu se svým druhým mužem. Na náhrobní desce najdeme i členy Erichovy rodiny, kteří byli povražděni v Treblince.

(MS)

<https://www.holocaust.cz/datab.../obet/76694-klara-benesova/>

Klára Benešová and her children

Klára was born in 1874 to Marie and Ignác Klepetář in Jistebnice in the Tábor region. She had six siblings: a sister named Johana and brothers Josef, Ludvík, Bernard, Šimon, and Juli.

She married Bohumil Beneš from Lomnice nad Lužnicí. They settled in Beroun, ran a shop, and had two children: a daughter, Hilda, in 1900, and a son, Oskar, in 1913.

World War I began, and Bohumil fell on the Italian front. The widow with two children faced challenges for a time but managed to ensure that both of her children graduated from high school despite their hardships. Hilda went on to study pharmacy after her graduation, while Oskar became an official in Třeboň, and his life experiences brought him into the leftist youth movement. He met Anna Benešová, and they shared the same ideals as well as a love for Nezval's poetry, particularly the poem "Goodbye and Handkerchief." They were going to need it.

Little is known about Klára's life. She lived in Hořovice and was undoubtedly proud of her daughter. Hilda became a doctor of pharmacy, married the pharmacist Dr. Ferdinand Bešťák from Hořovice, and in 1925, she gave birth to a daughter named Zdenička, becoming a co-owner of the pharmacy "U černého orla" in Hořovice.

The Nazi occupation changed everything. In 1940, Dr. Bešťák divorced his Jewish wife. After the war, the divorce was annulled; perhaps the couple agreed that this separation would better protect their daughter Zdenka. Her father hid her in various places around Hořovice, and she survived the war.

We do not know what happened to Hilda and her mother Klára during the first two years of the war, or if they had any connection to Plzeň. What is certain is that Klára was transported to the Theresienstadt ghetto on transport T on January 26, 1942 from there.

Hilda narrowly missed her mother in Theresienstadt; she arrived on transport Ca from Prague on October 24, 1942, but Klára had been deported to Treblinka five days earlier, on October 19, to find her death. Hilda did not stay long in Theresienstadt either; just two days after her arrival, on October 26, 1942, she was included in the first Theresienstadt transport to Auschwitz-Birkenau, where she was murdered.

Oskar and his wife Anna complicatedly escaped to the Soviet Union in the spring of 1939. After the formation of the Czechoslovak unit in Buzuluk, they joined the army. Anna served as a communicator and medic, while Oskar became an officer; they fought in places such as Sokolovo, near Kyiv, and at Bílá Cerkve. Oskar underwent paratrooper training, and they had to say goodbye, "Goodbye and handkerchief, destiny is fulfilled." The paratrooper unit jumped in March 1945 to support partisan resistance in the Mělník and Kokořínsko regions. The group "National Avenger" grew, but was betrayed by a Gestapo informant, and during a shootout on April 24, 1945, Oskar fell. In memoriam he was promoted to captain.

Anna participated in the Carpathian-Dukla operation; she was wounded three times and reached the end of the war as a captain in the Czechoslovak army. In 1950, she remarried a comrade from Sokolovo, Erich Jucker, whose dramatic fate can be found on the pages of Paměti národa (Memories of the Nation). She died in 1998 and is buried at the New Jewish Cemetery in Olšany alongside her second husband. The tombstone also commemorates members of Erich's family who were murdered in Treblinka.